

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิจัย	ผลการใช้เสียงดนตรี ในการลดพฤติกรรมการร้องไห้ของเด็กบกพร่องทางสติปัญญา ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ผู้วิจัย	นางสาวพัชราภา ศรีม่วง
ปีการศึกษา	2566
หน่วยงาน	ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการร้องไห้ของเด็กบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนและหลังการใช้เสียงดนตรี ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา อายุ 5 ปี กำลังศึกษาอยู่ห้องเรียนแฉงโม ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 คน เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องสติปัญญา โดยได้รับการวินิจฉัยโดยแพทย์ ทำการทดลองโดยใช้วิธีสลับกลับ (Reversal Single Subject Intra Replication or ABAB Design) ซึ่งประกอบไปด้วยขั้นตอนในการทดลอง 4 ขั้นตอนด้วยกัน ดังนี้ 1. ระยะเส้นฐาน (Baseline Phase หรือ A1 Phase) 2. ระยะใช้วิธีการปรับพฤติกรรม (Treatment phase หรือ B1 Phase) 3. ระยะหยุดยั้งหรือสลับกลับ (Reversal phase หรือ A2 Phase) 4. ระยะการใช้การปรับพฤติกรรมอีกครั้ง (Treatment phase หรือ B2 Phase) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย 1.แบบสังเกตความถี่ของพฤติกรรมการร้องไห้ในเด็กบกพร่องทางสติปัญญา 2. เพลงหนองผีเสื้อ ตัวมๆ เตี้ยมๆ ออกมาจากไข่ การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การสังเกตความถี่ของพฤติกรรมการร้องไห้ของนักเรียนตลอดการทดลอง 4 ระยะ และเปรียบเทียบพฤติกรรมความถี่ในการร้องไห้โดยใช้กราฟผลการวิจัยพบว่า ความถี่ของพฤติกรรมการร้องไห้ของนักเรียนบกพร่องทางสติปัญญา ในระยะที่ 1 พบว่านักเรียนจะเริ่มพฤติกรรมการร้องไห้ของนักเรียนมีความถี่สูงกว่าระยะที่ 3 ระยะที่ 2 ระยะที่ 4 ตามลำดับ นักเรียนมีพฤติกรรมการร้องไห้มีความถี่ลดลงเมื่อได้รับการปรับพฤติกรรมด้วยการใช้เสียงดนตรี และค่าความถี่และค่าเฉลี่ยความถี่ของพฤติกรรมการร้องไห้ของนักเรียน ระยะที่ 1 และระยะที่ 3 สูงกว่าระยะที่ 2 และระยะที่ 4 ซึ่งเป็นระยะที่เด็กได้รับการปรับพฤติกรรมด้วยการใช้เสียงดนตรี แสดงว่าการใช้เสียงดนตรีสามารถลดพฤติกรรมการร้องไห้ของนักเรียน